

עז

נתינת צדקה לעני המעשן

הנני מאשר קבלת מכתבו מיום י' מנ"א דנא, ומתכבד להשיבו בקצרה מאפס הפנאי.

לשאלתו הראשונה אם יש מצוה לתת צדקה לעני שמעשן וכו' שהרי הוא קונה בזה מצרכים המזיקים לבריאות הגוף שאלמלא כן יתכן והיה נמנע מכך ע"כ. נראה לי ברור ביותר שאין להמנע מלתת לו צדקה מכמה סבות, והחשובה שבהן שמא אין הוא מודע לסכנת העישון, ואין זה ראוי למנוע ממנו חיותו משום כך. ואף אם נניח שיודע הוא את חומרת הסכנה שבעישון ואינו יכול להמנע מכך ורבים כמוהו, הרי שלא נמיתנו ברעב משום כך. וק"ו הוא מעני שאינו זהיר במצוות ואינו מברך ואינו נוטל ידיו שאנו מצווים להחיותו ולתת לו לאכול מדין צדקה, אף שלאדם אחר אסור לתת (יעויין מ"ש ב"מקור חיים השלם" חלק שני פרק ע"א סעיף י"ד), כי גדולה מצות הצדקה.